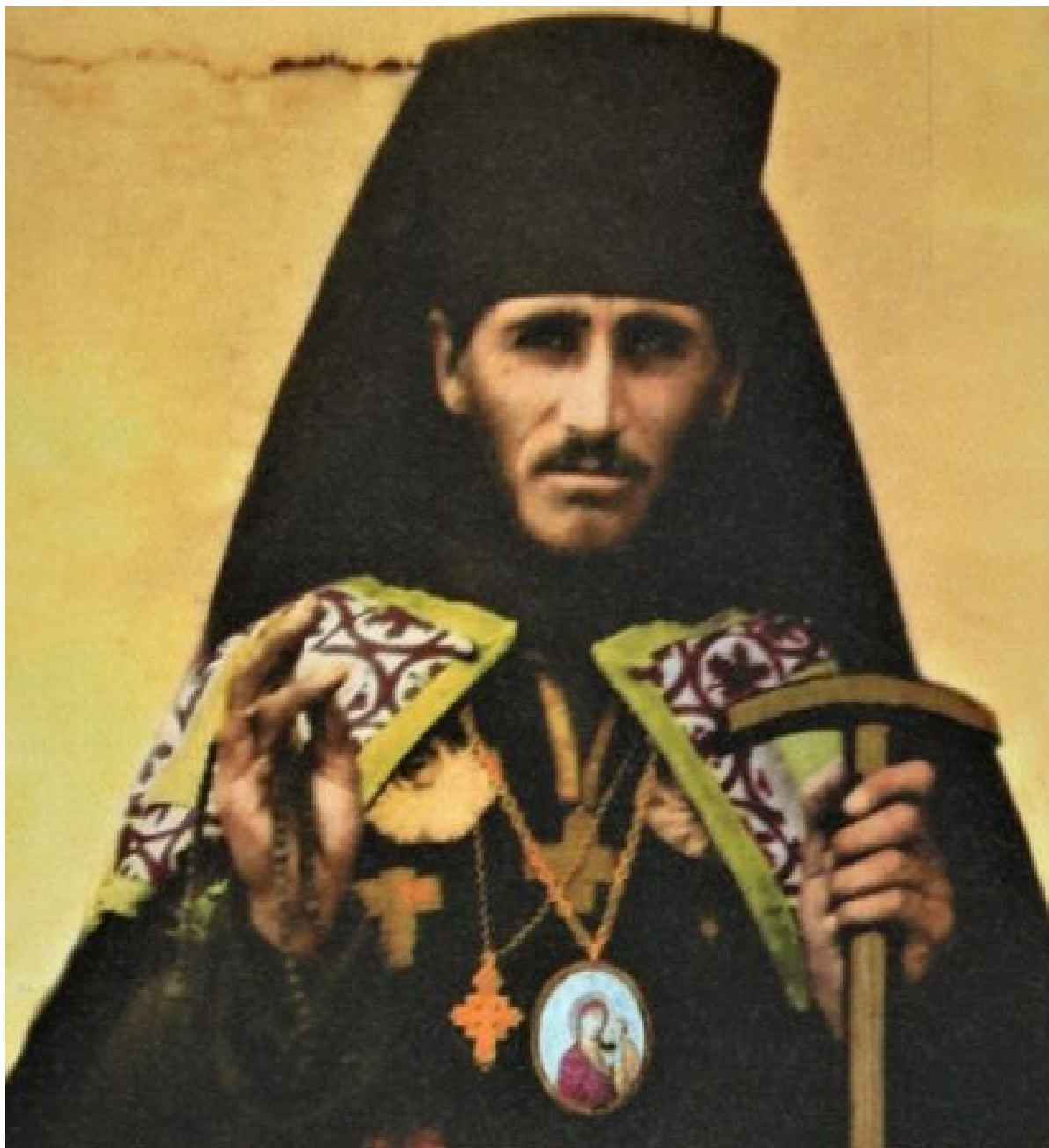

16 Σεπτεμβρίου 2022

Άγιος Γεώργιος (Καρσλίδης), Ο άνθρωπος που έκανε τούμπες για να ευχαριστήσει τον Θεό

/ Αγίων και Γερόντων παραινέσεις

Άγιος Γεώργιος (Καρσλίδης) (1901-1959).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Η Κ. Τσ. διασώζει και αυτή μία από τις παραβολές με τις οποίες δίδασκε και συμβούλευε ο Γέροντας [ο άγιος Γεώργιος Καρσλίδης]. Τους την είχε διηγηθεί ένα απόγευμα που βρίσκονταν όλοι μαζεμένοι στο κελλί του.

Μια γυναίκα του παραπονέθηκε ότι τα παιδιά της έφυγαν στην Γερμανία και της άφησαν τα εγγόνια της να τα προσέχει (ήταν τότε πάλι το μεταναστευτικό ρεύμα στην Γερμανία) και έτσι δεν είχε πολύ χρόνο να προσευχηθεί.

Αφού την άκουσε με προσοχή ο Γέροντας, άρχισε να της διηγείται μια παραβολή: Κάποτε υπήρχε ένας βοσκός που ζούσε στην πλαγιά του βουνού. Ήταν πολύ ευγνώμων στο Θεό, καθώς σκεφτόταν καθημερινά τις άπειρες ευεργεσίες Του.

«Εδώ», σκεφτόταν, «έχει άφθονο χορτάρι και χάρη στο μικρό αυτό ποταμάκι ξεδιψάω και εγώ και τα ζωντανά μου. Ο ήλιος λάμπει καθημερινά... Μας φωτίζει και μας ζεσταίνει. Ποιος όμως είναι αυτός που μου τα προσφέρει όλα αυτά καθημερινά»;

Αυτά συλλογιόταν ο απλοϊκός αλλά σοφός βοσκός.

Η ευγνώμων καρδιά του φλεγόταν και ήθελε να ευχαριστήσει αυτόν τον άγνωστό του ευεργέτη και μέσα στην απλότητά του βρήκε τον δικό του τρόπο για να την εκδηλώσει.

Ανέβαινε στην κορυφή της πλαγιάς και κάνοντας τούμπες έφθανε μέχρι κάτω στο πλάτωμα.

Μετά σηκωνόταν και φώναζε:

- Όποιος και να 'σαι εσύ που με ευεργετείς, εγώ σ' ευχαριστώ μ' αυτόν τον τρόπο.

Αυτό το έκανε για πολλά χρόνια συνέχεια.

Μια μέρα πέρασε από εκεί ο Χριστός με τους μαθητές Του. Είδαν τότε τον βοσκό να κατρακυλάει με τούμπες την πλαγιά.

Σταμάτησαν, και ο Χριστός τον ρώτησε:

- Γιατί, άνθρωπε, κοπιάζεις τόσο και κάνεις όλην αυτήν την κατρακύλα;

Τότε ο απλοϊκός βοσκός τους απάντησε:

- Είναι ένας, που στέλνει καθημερινά φαί σ' εμένα και τα ζωντανά μου. Μας δίνει και δροσερό νερό και φως ολημερίς. Δεν τον ξέρω όμως ποιος είναι για να τον ευχαριστήσω, και έτσι κάνω αυτές τις τούμπες ώστε, αν με βλέπει, να ξέρει ότι το κάνω για εκείνον...

Ο Χριστός του είπε τότε γλυκά:

- Μην κουράζεσαι τόσο... Θα σου πω εγώ έναν τρόπο να ευχαριστείς τον Θεό και να προσεύχεσαι καθημερινά. Θα λες, το «Δόξα Σοι ο Θεός» και το «Κύριε ελέησον».

- Τι να πω; τον ρώτησε απορημένος ο καλός βοσκός.

- «Δόξα σοι ο Θεός» και «Κύριε ελέησον», επανέλαβε ο Χριστός.

Τον ευχαρίστησε τότε ο βοσκός και ο Κύριος συνέχισε το δρόμο Του με τους

μαθητές Του.

Σε λίγο όμως είδαν το βοσκό να τρέχει να τους προλάβει.

Σταμάτησαν και τον περιμέναν και όταν τους πλησίασε, άρχισε να φωνάζει από μακριά:

- Τι μου είπες να λέω;

Τότε του αποκρίθηκε με πολλή στοργή ο Χριστός:

- Συνέχισε, όπως ξέρεις...

Και κλείνοντας την ιστορία συμπλήρωσε ο Γέροντας:

«Η προσευχή είναι ευπρόσδεκτη στο Θεό όταν γίνεται αληθινά από τα βάθη της καρδιάς μας. Και μόνο δύο λεπτά το να προσευχηθούμε, αν η προσευχή είναι καρδιακή εισακούεται, και η ψυχή μας γεμίζει από θεία παρηγορία.

Από το βιβλίο, ο «Όσιος Γεώργιος της Δράμας, ο άγιος των πτωχών και των πονεμένων», έκδοση Ιεράς Μονής Αναλήψεως του Σωτήρος Ταξιάρχης (Σίψα) Δράμα.

<https://bit.ly/3Saqfm0>